

Édes és keserű

MŰBÍRÁLAT - TÁNC - LXIV. évfolyam, 51-52. szám, 2020. december 17.

Kétségtelen, hogy az átdolgozások zöme kritikátlanul örökíti tovább azt az etnocentrista nézőpontot, amelyet a balett a XIX. századtól örökölt: a feketére mázolt, óriási szájú és szögletes-tág mozgású négert, az erotikus hastáncot járó, kéjtárgyra emlékeztető arab táncosnőt, az ujjait égnek fordító, pipiskedve ugráló és egyre csak hajlongó kínait. Ezekben a zárt számokban a blackface és yellowface gyakorlatának reflektálatlan továbbélése azért is hagy keserű szájízt, mert egyébként a balett szinte minden elemét és pillanatát átformálták már. A koreográfusok zöme azonban ma sem talál semmi kivetnivalót ebben az idejétmúlt sztereotipizálásban, s nyilván a nézők sem, különben nem kapkodnák el évről évre a jegyeket.